

flabets Afslæggelse Formandens Rvittering for det erholdte Medhjælpsbidrag; andre Steder forlanges Rvitteringen givet af den, der har ydet Medhjælpen, medens der atter er andre Steder, hvor man ikke nøjes med en saadan Rvittering af de medhjælpende, men end yderligere betinger sig, at denne Rvittering hverken maa gives af Sogneraadsformandens nærmeste Slægtninge eller af et Medlem af Sogneraadet. Det vil altsaa ses, at der findes Landet over en ganske overordentlig Ulighed i dette Forhold, og hele Udvalget har derfor ogsaa været enig om at finde det ønskelig, at der tilvejebringes over hele Landet en vis Ensartethed eller en Lighed i dette Forhold; i alt Fald har Flertallet ikke kunnet finde nogen som helst Betænkelse deri, idet Flertallet ikke kan erkende, at der herved skulde ske et Brud paa det Princip, som er indlagt i Vandkommunaloven, nemlig det, at Formandsbestillingen skulde være en Væres- og Hæderspost, som var ulønnet. Mere Betænkelse har der derimod været i Udvalget med Hensyn til det Punkt, om det Beløb paa 15 Øre, som Forslaget bestemmer pr. Individ i Kommunen, var det absolut rette; der har været en ikke ringe Tilbøjelighed inden for Udvalget til at nedsætte dette Beløb til 10 eller 12 Øre. Naar man imidlertid dog er bleven staaende ved det Tal, som Forslaget indeholder, nemlig 15 Øre pr. Individ, da stribes det særligt, at der er tilflydt Udvalget under dets Forhandlinger Meddelelser, af hvilke det fremgaar, at der findes ikke faa, men endog ogsaa et meget stort Antal Kommuner her i Landet, som nu erholdt en større Medhjælpssum bevilget af Amtsraadet, end de vilde faa, hvis man nedsatte denne Maksimumsgrænse fra 15 Øre til 10 eller 12 Øre. Man har derfor ikke fundet det rigtigt, naar man dog vilde faa vidt mulig give den allerstørste Del af Kommunernes ensartede Regel med Hensyn til Medhjælpssummen, af den Grund at gaa med til et lavere Beløb end det, Forslaget indeholder, lige som man i det hele taget har beroliget sig med den Tanke, og det skal jeg lægge særlig Vægt paa, fordi man i Udvalget har lagt en ikke ringe Betydning deri, at denne Maksimumsgrænse pr. Indbygger ingenlunde tør forudsættes som den Grænse, man i Reglen i Landet vil gaa til, det vil kun ske, hvor der er saadanne særlige Forhold til Stede, at det kan være rigtigt at gaa til 15 Øre pr. Indbygger. Man maa nemlig antage, at Sogneraadene i det hele taget ere økonomisk anlagte, og se paa Kommunekassens bedste; kun enkelte Steder, antager man, vil Sogneraadet finde Anled-

ning til at gaa til den fulde Maksimumsgrænse, ellers vil det meget ofte sandsynligvis kun ty til mindre Beløb paa 8, 10 eller 12 Øre, efter som det stemmer med de foreliggende Forhold. Udvalgets Flertal har dog ikke ganske kunnet berolige sig med denne Tanke, med denne Forudsætning, jeg her har udtalt, men troet, at der endnu trængtes til en yderligere Begrænsning, og man har derfor villet stille endnu en Maksimumsgrænse, idet man nemlig, ligesom der er en Maksimumsgrænse af 15 Øre for det enkelte Beløb pr. Indbygger, nu ogsaa har anset det for rigtigt, at der var sat en Maksimumsgrænse for det samlede Beløb. Derfor har man foreslaaet, at der af ingen Kommunekasse maa udredes et større Medhjælpsbeløb end 250 Kr., medmindre Amtsraadets Samtykke dertil erhvervedes, hvilket Samtykke selvfølgelig ikke skal indskrænkes ved denne Lov; men bestaa som hidindtil. Dog er man gaaet fuldstændig ud fra den Forudsætning, at Amtsraadene selvfølgelig ville bevilge større Beløb end 250 Kr., hvor det er nødvendigt, men tillige bevilge dette Beløb efter et frit Støn og uanset, at der findes en Bestemmelse for Sogneraadene, hvorefter man kan gaa til 15 Øre pr. Individ. Amtsraadene ville derimod bevilge efter et frit Støn og efter de foreliggende Forhold et saadant Beløb, som maatte findes passende. I Henshold dertil har hele Udvalget stillet det i Betænkningen under Nr. 1 opførte Vædringsforslag, hvilket jeg tillader mig at anbefale til det høje Ting til Vedtagelse.

Der findes endnu under Nr. 2 et Vædringsforslag af et æret Medlem af Udvalget, som jeg selvfølgelig ikke skal omtale, for jeg har hørt hans Motivering, forbeholdende mig maaske saa at gøre en Bemærkning derom.

Mourier-Petersen: Jeg har været enig med det øvrige Udvalg i den Tanke, som gaar igennem det foreliggende Lovforslag, nemlig at det maaske kunde være rigtigt at faa mere ensartede Regler fastsatte for den Medhjælpssum, der hidtil er tilstaaet Sogneraadsformændene, og ligeledes er jeg ogsaa enig i, at det kunde være ønskeligt at faa en Maksimumsgrænse for dette Medhjælpsbeløb til Formanden, som Sogneraadet selv kan bevilge uden at behøve at gaa til Amtsraadet, hvorved Antallet af disse Ansøgninger til Amtsraadene vil formindskes. Jeg udtalte allerede ved første Behandling, at jeg fandt det Bidrag, der var foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, 15 Øre pr. Individ af Kommunens Indbyggerantal, for stort. Jeg har ogsaa i Udvalget